

Jan Schneider: Lustrační bumerang

 infokurýr.cz/n/2022/10/27/jan-schneider-lustracni-bumerang

kurýr

27. října 2022

Po změně režimu se od roku 1990 otevřelo téměř neohrazené pole působnosti pro všechny ty, kteří se nepoučili historií a vrhli se na plošnou „očistu společnosti“ na základě jakýchsi – jen zčásti dochovaných – seznamů a dokumentů.

Seznamů a dokumentů nota bene vytvořených v minulosti organizací, která byla jimi samými označena za zločinnou, píše Jan Schneider v komentáři pro Prvnizpravy.cz.

Za tím účelem vznikl takzvaný lustrační zákon, jehož tvůrci však byli při jeho formulování počátkem devadesátých let podstatně ovlivněni silně lobujícími poradci. Do zákona tak sice zahrnuli Státní bezpečnost (civilní rozvědka, civilní kontrarozvědka, vojenskou kontrarozvědku), ale zcela nepochopitelně do něj nezahrnuli vojenskou rozvědku (Zpravodajskou službu generálního štábu Československé lidové armády). Zahrnuli do něj Komunistickou stranu, ale z velmi pozoruhodných důvodů, kterým se badatelé dodnes radši vyhýbají, do něj nezahrnuli její „juniorku“, Socialistický svaz mládeže (SSM), jehož představitelé byli nesmírně aktivní už v době předcházející převratu, jakož i v něm samém. Bylo by velmi užitečné zadat badatelskou otázku, jak podstatnou roli sehrály při předání moci v listopadu 1989 právě tyto dvě organizace, které byly (zřejmě za zásluhy) „opominuty“ při schvalování lustračního zákona.

Prezident Václav Havel sice zprvu byl proti lustracím, ale pak podlehl tlakům, a umožnil tak uspořádat lidovou veselici ve formě honu na takzvané „pozitivní lustráty“, tedy ty, kteří neměli žádnou ochrannou ruku a v těch „smolných seznamech“ uvízli, právem či neprávem. Poslušnost těch, kteří byli naopak ze „smolných seznamů“ vyňati, se udržovala neustálým přitápěním pod tou smolnou lázní, což se dělo předhazováním nových a nových pozitivních lustrátů veřejnosti, aby si na nich zchladila žáhu.

Prezident Havel však souhlasil s trváním této lidové zábavy pouze po omezenou dobu. Když však byl lustrační zákon prodloužen, začal mluvit o „blbě náladě“ ve společnosti.

A není divu. V roce 1968, dvacet let po převzetí moci Komunistickou stranou v únoru 1948, vrcholilo Pražské jaro, byla úředně zrušena cenzura, československá kultura vzkvétala tak, že si třeba v historii světové kinematografie vysloužila samostatnou kapitolu za díla, která nefinancovali soukromníci, ale stát.

Zato my se ještě třiatřicet let poté, co Komunistická strana opustila moc, stále lustrujeme a blbá nálada poznenáhlu začíná nabývat podobu blbých móresů normalizace, tedy procesu, který následoval po zaškrcení Pražského jara srpnovou okupací v roce 1968.

Z některých badatelů v historii se poznenáhlu stali novodobí kádrováci, politrucí a ideologové, kteří místo pokorného dolování moudrosti z historie vytvořili ve společnosti inkviziční atmosféru, kdy se z nejrůznějších důvodů vzájemně kryli lidé, kteří mají z minulosti máslo na hlavě, spolu s různými pošuky až devianty, kteří našli svou skutečnou podstatu v kádrování a moralizování, až bez toho už nemohli žít, a společně od sebe odváděli pozornost agresivním osočováním druhých.

Jenže nových senzačních objevů „pozitivních lustrátů“ už ubývalo, a tak se lustrační had zakousl do svého vlastního ocasu, a začal požírat sebe sama. Lustrační bumerang přistál – pro někoho – v nejnevhodnější chvíli!

V takto zkratkovitě charakterizované situaci došlo nedávno k trapné aféře, kdy se do prezidentského klání přihlásil generál Petr Pavel, načež byl pozitivně vylustrován coby kádrový příslušník Zpravodajské služby generálního štábu (ZSGŠ) Československé lidové armády.

Co se jeho osoby týče, musím předeslat, že pokládám za věrohodná svědectví, jak na Balkáně v devadesátých letech osvědčil v hodnosti kapitána své velitelské schopnosti a že nedostal od Francouzů vyznamenání omylem.

Každý však má svou optimální úroveň. Není zřídka věcí, že dostane-li se někdo, kdo je na své úrovni dobrý, o špricli výš, nedej bože dokonce o několik, schyluje se k tragédii, či ke komedii, nebo k oběmu, podle okolností. Z původně dobrého vojáka či nadaného zpravodajce se tak může stát něco mezi manekýnem a moučným červem, který se kroutí ve snaze setřást ze sebe svou minulost.

Rudolf Battěk však kdysi pravil pamětihodně: *„Dámy a pánové, dojdete-li k závěru, že se musíte rozloučit se svou minulostí, udělejte to důkladně, ale s taktem – je to přece jen vaše minulost.“*

I generál Petr Pavel to tak mohl udělat. Místo mlžení o tom, že se hodlal pouze jako průzkumník plazit v blátě či naopak působit v diplomatické funkci, mohl říci na férovku, že hodlal jako zpravodajský důstojník podle přísahy bránit svou vlast, která byla tehdy mimo jiné i jedním z cílů amerických raket, jak o tom svědčí odtajněné americké vládní materiály National Security Archive (zpracované

Milanem Syručkem v nedávno Českou citadelou vydané knize „Odtajněno“). A že to tehdy byla socialistická země, nebylo jeho vinou.

Mohl říci, že odhodlání bránit vlast je všeobecně ceněnou základní vlastností vojáka, kterou uznává i protistrana. A ta se mezitím stala stranou partnerskou, proto neměl problémy s bezpečnostní prověrkou.

Problémem při prověrce kupodivu nebylo ani jak to Pavel za minulého režimu nechutně přeháněl s politickou angažovaností – protože právě to má bývalá protistrana, nyní spojenecká, v oblibě ze všeho nejradši! Moře po kotníky a nepřítel je zbabělý kojot! Kdo není s námi, je proti nám! (Většina hesel, známých z propagandistických akcí z naší minulosti, se totiž po formálně nepatrné, leč věcně zásadní úpravě hodí i dnes.)

Petr Pavel alias Pavel Pávek. Už to leze ven

Generál Petr Pavel by mohl prospět své vlasti, kdyby se nevytácel a postavil se ke své minulosti čelem. Zaměřil by tak pozornost veřejnosti na podstatné věci, nikoliv na ty formální. Kdyby ze sebe nedělal šaška, který tehdá prý ničemu nevěřil (čímž vzniká otázka, zda něčemu věří dnes?), a svou „chybu“ pak prý dlouhou službou novému páníčkovvi „odčinil“.

Bylo by to společensky velmi prospěšné a žádoucí. Dokázal by tím, že se z minulosti dokázal alespoň trochu poučit, a to právě i z té své. A vysmekl by se ze smyčky, kterou na něj osud nastražil, a on sám do ní leze.

Když to však nenapraví, a lustrační badatel tu smyčku definitivně utáhne (a udělá tak z bezpečnostního odboru NATO sbor amatérských kleštěnců), bude už navždy platit za špióna z Východu, který to v NATO dotáhl úplně nejvýše.

Nicméně, podrženo sečteno, stejně je sporné, zda by se mu i tak podařilo dosáhnout prezidentského formátu. Ale mohl by z toho alespoň vyjít středem, s hlavou vztyčenou.

Jan Schneider

Sdílet:

Continue Reading

Previous Pošle své syny bojovat na Ukrajinu premiér Fiala, nebo jeho poradce Pojar a jim podobní, nebo půjdou bojovat sami?